

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՈՎ ՅՈՅՍ...

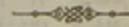
Տառապանի եւ վիշերու
խոր զիշերէ մը միշ վերջ,
Մեր նայուածին դէմ պարզելով
այզի մ'աղուոր՝ փառքը պերն,
Ուր կը տանիս բզմեզ այսպէս
առաւօսէ առաւօս,
Ո՞վ յոյս անուս, մեր սիրտերուն
նրազին դուն լոյսն անալօս :

Պատմութիւն, կեանի, կրօնի, արուես, զիր,
ժեզմով գրաւուած առ յաւէս,
Քայլամոլոր կամ վընոազնաց,
ամենն եկան ետեւէդ,
Անցանի անրիւ բարբարուսներ,
ու համոզուած, ա՞ն, զիտենի
թէ ծիծաղկոս ամեն բրրի
մօս կը ծածկուի վիճ մը նենգ :

Սակայն կ'ուզենի որ բախ մեզ.
նորիզոնին ծայրն, նեռուն,
Կապոյս երկնից համբոյրին մէջ
սուզուած դա սարն անանուն,
Որ կը ցըցուի ծայրը համբուն,
զերդ գողզորա տանչանի,
Գերեզմանի՞ մը, ի վերջոյ,
թէ նոր ասդի կը յանզի :

Ա.ՐՏՈՅՑ

ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻ ԾԱՌԸ

Դարերու բեռան տակ կրխած, վատոյժ,
Խնչպէս ծերունի մը կորախամակ,
Հինաւուրց ծառն նոն կանգնած է մինակ,
Զոյգ անքացուպերն իր բընած, ըզգոյց :

Արմա՞ բուն՝ նիւղէր զերծած է համակ
Այցելուներուն հաւասէր սնոնի.
Ու ծամ՝ ծոպ՝ ծըլէն թացներու հնոնի՝
Կ'ծածկէ մերկութիւնն ըզգես մը զըրզլեակ :

Բայց կ'ապրի ան դեռ՝ այդ կիզիչ սօրին
Մէջ, կեղեւազուրկ. (մօսը, բայլ մ'անդին,
Եւ զրոյցին կանգնած տանարն կ'երեւի :)

Ու զու մարմնոյն ծայրը բարձրականգուն,
Ուր չի հասնիր բնաւ կրտսոցը մարդուն,
Կը շարժի դալար փունչ մը տերեւի :

* * *

Խսկ ես կը խորհիմ այն բազմադարեան
Եւ պատկառելի երկնաքերձ ծառին,
Զոր մարդիկ կրօօնի կը կոչեն, որ նին
Է ուշափ այս կեանքը երկրի վրան :

Որուն վրայ ամէն ցեղ՝ սերունդ՝ աղանդ
Երկարի նանկով իր կիրքն է զըծեր,
Եւ կեղեւարափ մարմինն անոր ծեր
Ծածկեր իր ծէսին հօղովն հընաւանդ :

Որ սակայն այդքան կրտսանցներու տակ
Ս.նմեռ՝ մարդկային ազգաց բովանդակ
Կ'ընծայէ մարդիւր՝ միւս բաղցր հովանի :

Զի երկնանազորդ ծայրն իր բարձրութեանց,
Ս.նմառոյց՝ մարդոց ձեռին մոլիսանձ,
Ս.սուծոյ շունչն է որ կը ծածանի :

Ա.Ր.Տ.Օ.Ց.Տ

Ա Ն Դ Ո Հ Ա Ն Ք

Մացառուտին մէջ ուր ցայզին շունչը սարտուն
Ս.նիւնօրէն ինչ զաղսնիքով մը կը հծծէ
Հոն աստղերէն իրեն հըպող ըրունցներուն
Ս.նիրական զըրոյցներու վիշը բոցէ,

Համբարուէ մը կը սպասեմ ոսկի մատնին
Զոր ատելօֆ աւազին մէջ կորսնցուցի,
Ծառերն ինչո՞ւ բարերուն դէմ կը խոնարհին,
Ս.յս ինչ ձեռքեր են որոնի բոյն կուտան ինծի . . .

Փախչիւլ: Հեզնաւնի, երբու նրազի մը ո՛րք լոյսին,
Ու զըուխներու որ իմ կուրծիս վրայ կը մըսին,
Արդէն երկա՞ր ժամանակով զերին եղայ . . .

Զուրի՞ն, հովի՞ն թէ բարերուն պաղատիմ ես
Որ զերդ ըրդու մը նեմեարի բըռնէն ձեռքէս,
Օձ մը երէ սիրտը խայրէ լուսնահըմայ . . .

Ա.Ր.Ս.Հ.Ն Ե.Ր.Կ.Ա.Թ